

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (S, SF, RV, EL og KD) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Kristendemokraternes medlemmer af udvalget bemærker:

EU's kvotedirektiv er et meget vigtigt instrument til opfyldelse af EU's klimaforpligtelser. Det er derfor afgørende, at medlemslandene i deres såkaldte allokeringsplaner reelt bidrager til at sikre, at EU gennemfører sine forpligtelser om en reduktion på 8 pct. i 2008-2012. Desværre tegner det til, at medlemslandene konkurrerer om sidstepladsen og om at nå de færreste reduktioner i så lang tid som muligt. Danmark er ingen undtagelse.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne havde ønsket, at en større del af kvoterne skulle til auktion, så prisen for udslip af drivhusgasser blev højere og motivationen til at gå over til renere teknologier blev tilsvarende større. De fire partier støttede imidlertid direktivet, fordi det – trods mangler – kunne blive et vigtigt redskab til at sikre, at EU når den 8 procents-reduktion i 2008-2012, som EU har forpligtet sig til i klima-konventionens Kyotoprotokol.

Denne målsætning bidrager regeringens kvoteforslag imidlertid ikke til. I stedet for at starte med at stramme kvoterne, så Danmark bevæger sig nedad mod målet for 2008-2012, giver regeringens lovforslag grønt lys for, at CO₂-udslippet øges med 7 pct. i »prøveperioden« 2005-2007. Hermed udhules mulighederne for at indhøste erfaringer med, hvordan kvoter kan anvendes som et aktivt redskab til reduktion af udslippet af CO₂.

Bevæggrunden er tydeligvis, at regeringen ikke ønsker at begrænse mulighederne for en omfattende eleksport baseret på kul til Norge og Sverige – heller ikke, selv om regeringen selv har fremhævet dette som en meget billig metode til CO₂-reduktioner (se »En omkostningseffektiv klimastrategi« februar 2003).

Konsekvensen er, at Danmark skubber et større og større klimaproblem foran sig. Det skal så løses i 2008-2012, hvor der også skal tages højde for, at der kommer reduktioner efter 2012. Den

opgave er med forslaget til kvotelov mildt sagt blevet meget svær.

Den samme fremgangsmåde benytter en række andre lande i EU. England var egentlig indstillet på at udforme et stramt kvoteloft. Dette blev imidlertid opgivet, da man fandt ud af, at andre lande ville gå den modsatte vej. Så nu kører rouletten, hvor landene giver los.

Enhver kan se, at det ikke er holdbart. Regeringens forslag til kvotelov er derfor uholdbart både fra et mere snævert nationalt synspunkt og fra synspunktet om at stå sammen med andre EU-lande om at leve op til den fælles forpligtelse.

Konsekvensen er, at kvotemarkedet bliver et sælgers marked, mens der vil være få købere. Det giver en kvotepris, der er lav, og et marked, der ikke fungerer.

De mange udtalelser fra regeringen om, at Danmark står fast på sine forpligtelser, virker derfor utroværdige. Der er tilsyneladende tale om en fælles »forståelse« om at sætte så lavt et ambitionsniveau, at det reelt vil komme til at undergrave hele kvotedirektivet.

Uanset om – eller hvornår – Rusland ratificerer Kyotoprotokollen, står man derfor i en situation, hvor mange års intense forhandlinger muligvis er spildt, fordi kvotepriserne ramler i bund, mens udslippet af CO₂ stiger. Det vil derfor også blive meget svært at få udviklingslandene med, når de erfarer, at de rige lande reelt ikke har viljen til at reducere deres egne bidrag til klimaforstyrrelserne.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne anbefaler derfor, at lovforslaget ændres, så

- kvoteloftet reduceres, så det som minimum kommer ned på det gennemsnitlige udslip for 1998-2002,
- mulighederne for at tildele varmeaftagerne kvoter eller på anden vis sikre en bæredygtig og fleksibel varmeproduktion forfølges,
- det indskrives i lovforslaget, at tildelingen af kvoter for 2008-2012 vil blive strammet,
- virksomheder, der gør en særlig indsats i 2005-2007, vil blive tilgodeset,
- der sættes fart i arbejdet med at få inddraget de andre sektorer, der bidrager til CO₂-udslip (transportsektoren m.v.), således at indsatsen i 2008-2012 fordeles på flere sektorer, og